

ร่าง พรบ.บำนาญแห่งชาติ พ.ศ. ... โดยเครือข่ายประชาชนเพื่อขับเคลื่อนระบบบำนาญแห่งชาติ

(ร่าง) ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๒

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติบำนาญแห่งชาติ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายบำนาญแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐ แห่งราชอาณาจักรไทย หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา ๔๘ ได้บัญญัติให้บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ และบุคคลผู้ยากไร้ย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ และหมวด ๕ แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา ๗๑ ได้บัญญัติให้รัฐพึงให้ความช่วยเหลือเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาส ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ

ปัจจุบันประเทศไทยมีระบบบำนาญเพื่อเป็นหลักประกันทางรายได้สำหรับผู้สูงอายุในหลายระบบที่รัฐดำเนินการเพื่อจ่ายเป็นรายได้อำนาจไปตลอดช่วงชีวิตของผู้สูงอายุ ทั้งนี้ เป็นการใช้จ่ายเงินจากงบประมาณในหลายรูปแบบคือ การจ่ายเป็นเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุทุกคน การจ่ายเป็นบำเหน็จบำนาญให้ข้าราชการ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น การสมทบเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนของครูโรงเรียนเอกชน กองทุนการออมแห่งชาติ นอกจากนี้รัฐยังมีการบังคับให้นายจ้างลูกจ้างร่วมจ่ายเข้าในกองทุนบำนาญภายใต้กฎหมายประกันสังคม สำหรับประชาชนทุกคน การมีหลักประกันทางรายได้เมื่อสูงอายุถือว่าเป็นสิทธิที่จำเป็น และต้องมีจำนวนที่พอเพียงเหมาะสมต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ โดยรัฐต้องจัดให้มีบำนาญแห่งชาติแบบถ้วนหน้าให้ประชาชนที่อายุ ๖๐ ปีทุกคน ด้วยสิทธิที่เสมอกัน ภายใต้หลักการ สวัสดิการเป็นสิทธิอันพึงมีของประชาชน ที่มีใช่เป็นหน้าที่ของรัฐในการสงเคราะห์ ไม่มีความแตกต่างเหลื่อมล้ำกันในระหว่างประชากรอาชีพต่างๆ การสร้างหลักประกันทางรายได้เมื่อสูงอายุจำเป็นต้องมีหลายระบบมารองรับ ตั้งแต่การรับประกันให้ผู้สูงอายุได้รับบำนาญพื้นฐานทุกคน การบังคับการออมเพื่อบำนาญของประชาชนที่มีรายได้ การสร้างแรงจูงใจให้เกิดการสะสมเงินเพื่อบำนาญที่เพิ่มขึ้นตามความสามารถทางรายได้ของแต่ละคน ทั้งนี้สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยบำนาญแห่งชาติ เพื่อเป็นบำนาญพื้นฐาน เป็นหลักประกันรายได้สำหรับผู้สูงอายุทุกคน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง พรบ.บำนาญแห่งชาติ พ.ศ. ...
โดยเครือข่ายประชาชนเพื่อขับเคลื่อนระบบบำนาญแห่งชาติ (๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๒)

(ร่าง)
พระราชบัญญัติบำนาญแห่งชาติ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยบำนาญแห่งชาติ

.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบำนาญแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“บำนาญแห่งชาติ” หมายความว่า เงินรายเดือนเป็นบำนาญพื้นฐาน ที่รัฐต้องจัดให้แก่ผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไป เพื่อเป็นหลักประกันรายได้โดยมีจำนวนไม่ต่ำกว่าเส้นความยากจนที่กำหนดโดยสภาพพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบำนาญแห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการบำนาญแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง ระเบียบ หรือข้อบังคับ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ หรือข้อบังคับ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา ๕ บุคคลทุกคนที่มีอายุหกสิบปีให้ได้รับบำนาญแห่งชาติ

การได้รับสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ตัดสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุที่ได้รับบำนาญตามกฎหมายอื่น หรือตามมติคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๖ รัฐมีหน้าที่จัดบำนาญแห่งชาติ และให้พิจารณากำหนดอัตราบำนาญแห่งชาติทุกสามปี ตามกำหนดเส้นความยากจนของสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมวด ๒

คณะกรรมการบำนาญแห่งชาติ

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการบำนาญแห่งชาติ ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(๓) ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

(๔) ผู้แทนองค์กรเอกชนซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่มีไขแสวงหาผลกำไรและดำเนินกิจกรรมดังต่อไปนี้ด้านละ

(ก) งานด้านผู้ใช้แรงงาน

(ข) งานด้านผู้สูงอายุ

(ค) งานด้านเด็กและเยาวชน

(ง) งานด้านสตรี

(จ) งานด้านชาติพันธุ์และชนกลุ่มน้อย

(ฉ) งานด้านคนพิการ

(ช) งานด้านเกษตรกร

(ซ) งานด้านผู้ป่วยเรื้อรัง

(ณ) งานด้านชุมชนแออัด

(ญ) งานด้านสิทธิมนุษยชน

(ฎ) งานด้านกองทุนการออมของชุมชน

(๕) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสองคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์และ ผลงานเป็นที่ยอมรับด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านรัฐสวัสดิการ เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานบำนาญแห่งชาติเป็นกรรมการและเลขานุการ

องค์กรเอกชนตาม (๔) ต้องเป็นองค์กรที่ดำเนินกิจกรรมมาไม่น้อยกว่าสองปี มีผลงานเป็นที่ ประจักษ์ และได้มาขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงานก่อนครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่มิให้มีการคัดเลือกกรรมการ ถ้าองค์กรใดดำเนินกิจกรรมหลายกลุ่ม ให้ขึ้นทะเบียนเพื่อใช้สิทธิคัดเลือกกรรมการในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น

หลักเกณฑ์และวิธีคัดเลือกผู้แทนองค์กรเอกชนตาม (๔) ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้กรรมการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ดำเนินการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้ คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคห้าให้เป็นไป ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องมีสัญชาติไทย และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๒) เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๓) เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือ ผู้บริหารท้องถิ่น เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๔) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของพรรค การเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๕) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือจาก หน่วยงานเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๙ กรรมการตามมาตรา ๗ (๔) และ (๕) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับเลือกหรือ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้

เมื่อครบวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมีได้คัดเลือกกรรมการตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง (๔) หรือแต่งตั้งกรรมการ ตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง (๕) ขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับคัดเลือกหรือแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่แต่ต้องไม่เกินหกสิบวันนับตั้งแต่วันที่กรรมการพ้น จากตำแหน่งตามวาระนั้น

ในกรณีกรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลงและให้ผู้ที่ได้รับคัดเลือกหรือได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่วาระของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้ และในกรณีนี้ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่งแล้ว กรรมการตามมาตรา ๗ (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘

(๔) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องหรือทุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อน

ความสามารถ

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายบำนาญที่เป็นธรรมและยั่งยืนสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ครอบคลุมประชากรทุกกลุ่ม และเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ

(๒) จัดทำแผนแม่บทบำนาญแห่งชาติทุกสามปี เพื่อเป็นทิศทางการนโยบายบำนาญแห่งชาติที่เชื่อมโยงบำนาญในทุกประเภท เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ

(๓) พิจารณานุมัติแผนงบประมาณประจำปีตามที่สำนักงานเสนอ

(๔) กำหนดวิธีการจ่ายบำนาญแห่งชาติ โดยคำนึงถึงความสะดวก ความครอบคลุม การเข้าถึง

(๕) กำกับติดตามและตรวจสอบการเบิกจ่ายบำนาญแห่งชาติ

(๖) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานการบูรณาการข้อมูลของระบบบำนาญทุกระบบ รวมทั้งข้อมูลประชาชนที่ไม่อยู่ในระบบบำนาญ

(๗) สรุปสถานการณ์ ปัญหาอุปสรรค แนวทางแก้ไข เสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา จัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานให้สภาผู้แทนราษฎรทราบ

(๘) ออกประกาศ คำสั่ง ระเบียบ หรือข้อบังคับเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๑๐) รับและพิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการรับเงินบำนาญแห่งชาติตามกำหนดเวลา การได้รับเงินบำนาญแห่งชาติไม่ครบถ้วน

(๑๑) สรรหาและแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานบำนาญแห่งชาติ

(๑๒) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

แผนแม่บท ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ หรือข้อบังคับตามมาตรา นี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ให้หน่วยงานด้านบำนาญดำเนินการเกี่ยวกับบำนาญและบำนาญพื้นฐานให้สอดคล้องกับแผนแม่บทตามมาตรา นี้

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณา ห้ามมิให้เข้าร่วมพิจารณาในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำและให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานมาประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะอนุกรรมการเฉพาะด้านเพื่อปฏิบัติหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คำแนะนำปรึกษาต่อคณะกรรมการในการออกประกาศ คำสั่ง ระเบียบ หรือข้อบังคับ
- (๒) ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะทางวิชาการต่อคณะกรรมการ
- (๓) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๖ ในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเฉพาะด้าน ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานอนุกรรมการ และแต่งตั้งผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของอนุกรรมการเฉพาะด้านแต่ละคณะ จำนวนไม่เกินหกคนเป็นอนุกรรมการ

กรรมการคนหนึ่งจะเป็นประธานอนุกรรมการเฉพาะด้าน เกินหนึ่งคณะมิได้

ให้แต่งตั้งข้าราชการของกระทรวงการคลังเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้คณะละไม่เกินสองคน

มาตรา ๑๗ให้นำมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับการประชุมคณะอนุกรรมการเฉพาะด้าน การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมของคณะอนุกรรมการเฉพาะด้านโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ให้กรรมการและอนุกรรมการเฉพาะด้านได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนดตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

หมวด ๓

สำนักงานบำนาญแห่งชาติ

มาตรา ๑๙ ให้กระทรวงการคลังจัดให้มีสำนักงานในกระทรวงการคลังเรียกว่า สำนักงานบำนาญแห่งชาติ หรือเรียกโดยย่อว่า สบช. และมีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า National Pension Office หรือเรียกตัวย่อว่า NPO เป็นหน่วยงานของรัฐมีฐานะเป็นนิติบุคคล อยู่ภายใต้กำกับของกระทรวงการคลังให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิรับบำนาญแห่งชาติที่เป็นจริง โดยเป็นบัญชีรายชื่อที่เป็นปัจจุบันและรายงานการเปลี่ยนแปลง การเคลื่อนย้ายผู้มีสิทธิรับบำนาญแห่งชาติทุกเดือน

(๒) จัดทำงบประมาณบำนาญแห่งชาติรายปีตามมาตรา ๑๑ (๓) และงบประมาณเพื่อการบริหารจัดการสำนักงานเพื่อเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติ และเสนอต่อรัฐสภาพิจารณา

(๓) บริหารจัดการระบบการจ่ายบำนาญพื้นฐานให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) จัดทำรายงานผลการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาระบบเป็นประจำปี ละครั้ง เสนอต่อคณะกรรมการ

(๕) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการเฉพาะด้าน

(๖) จัดทำฐานข้อมูลระบบบำนาญกลาง

(๗) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลประชากรทุกช่วงวัยเพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผนแม่บทบำนาญแห่งชาติและฐานข้อมูลระบบบำนาญกลาง

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ผู้อำนวยการสำนักงาน รับผิดชอบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานบำนาญแห่งชาติ

(๑) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างในสำนักงานบำนาญแห่งชาติ.

(๒) รับผิดชอบบริหารงานของสำนักงานฯ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสำนักงานบำนาญแห่งชาติ และตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ

(๓) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

โดยให้มีรองผู้อำนวยการจำนวน ๒ คน เพื่อปฏิบัติงานตามที่ผู้อำนวยการมอบหมายและตามกฎหมาย

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒ ผู้ใช้สิทธิโดยไม่สุจริต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

มาตรา ๒๓ กรณีที่รัฐจ่ายเงินบำนาญพื้นฐานล่าช้า ไม่ครบถ้วน รัฐต้องจ่ายเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อ
ปีจนกว่าจะจ่ายครบถ้วน

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๔ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วย
ปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็น
กรรมการ และให้ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการสำนักงาน
เศรษฐกิจการคลัง แต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานเศรษฐกิจการคลังจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ทำ
หน้าที่สรรหาคณะกรรมการตามมาตรา ๗ (๔) และ (๕) ให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวันนับจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้
บังคับ

มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการใช้อำนาจตามมาตรา ๑๑ (๘) ประกาศปรับเปลี่ยนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ให้เป็น
บำนาญแห่งชาติ ตามมาตรา ๖ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หลังพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
นายกรัฐมนตรี